

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

15 травня 2014 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2014.- 196 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
- Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;**
- Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;**
- Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;**
- Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;**
- Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;**
- Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;**
- Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;**
- Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;**
- Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;**
- Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;**
- Мороз Ігор Петрович – кандидат технічних наук, доцент;**
- Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;**
- Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;**
- Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;**
- Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.**

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 25.04.2014 р.)

черчення в IV—VIII кл. общеобразоват. школы»/В. В. Колотилова, В. А. Рузаков, Ю. И. Иванов и др.; Под общ. ред. В. В. Колотилова.— М.: Просвещение, 1983.—255 с.

6. Концепція профільного навчання в старшій школі. Затверджено рішенням колегії Міністерства освіти і науки України від 25.09.2003р. № 10/13. // Книга вчителя трудового навчання: Довідково-методичне видання / Упоряд. С. М. Дятленко. – Вид. 2–ге, допов. – Харків: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2006.
7. Морев О. Формування загально-трудо-вих умінь у різних дидактичних системах трудового навчання. // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2005. - №5. – с.51 – 53.
8. Палієнко Н. Розвиток творчих здібностей учнів. // Трудове навчання. – 2012. - №6. с.29.
9. Пантелеева Р. Изготовление сувениров как возможность выразить свое „Я“: (педагогу дополнительного образования) /Р. Пантелеева, В.Гайнулина // Воспитание школьников. – 2004. – №4. – с.27 – 32.
10. Слюсаренко Н.В. Развитие творческих способностей учащихся 5-9 классов на уроках обслуживающей работы средствами игровой деятельности: навч.-метод. пос. – Херсон: Айлант, 2002. – 148 с.

КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЩОДО ЇХНЬОЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Осовська О.В., студентка

**Шевчук О.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Постановка проблеми. Дошкільна ланка освіти є пріоритетною в єдиній національній системі неперервної освіти, оскільки досвід розвитку людства, наукові дослідження свідчать, що в дітей дошкільного віку під впливом зовнішніх обставин підсвідомо формується розумовий і духовний світогляд. І. Ільїнський з цього приводу, згадуючи думки ідеологів Ордену єзуїтів, зазначає: «...дайте мені виховати дитину від народження до восьми років, а потім робіть з нею все, що забажаєте...» [1, с. 4]. «Наступність», – зазначає А. Богуш, – це вищий щабель розвитку, коріння якого міцно проросло в попередньому ґрунті» [2, с. 11]. Беззаперечним чинником впливу на гармонійний розвиток життєздатної людини є дошкільна освіта, завданням якої «... є своєчасне становлення і повноцінний розвиток життєво компетентної творчої особистості з раннього дитинства» [3].

Аналіз досліджень виявив, що показниками життєвої компетентності дитини є оптимальна для віку дитини модель провідної діяльності; форми активності дитини у сферах життєдіяльності; особливості розвитку базових якостей особистості, серед яких виокремлюють самостійність, працелюбність, людяність, впевненість, спостережливість, відповідальність, розсудливість, справедливість, володіння собою, креативність. Таким чином, життєво компетентною вважають дитину, яка відповідає вимогам життя, адекватно поводить себе в різноманітних життєвих ситуаціях, є активним суб'єктом життєдіяльності, проявляє своє «Я» у різних сферах життя, володіє набором базових якостей, характеризується зрілими (віковими) формами основних видів діяльності. Така дитина знає, хоче та адекватно вчиняє. У працях, що присвячені проблемі формування життєвої компетентності дитини недостатньо уваги приділяється питанню її безпечної поведінки. Недооцінювання батьками, вихователями необхідності цілеспрямованого формування в дитини вмінь безпечного поведіння в сучасному суспільстві створює передумови відсутності у неї цінності безпеки життєдіяльності в майбутньому. «Те, чого дитина не набула в ранньому дитинстві, надовго залишається прогалиною в наступні періоди, а подекуди – й на усе життя» [4, с. 4].

Метою статті є актуалізація питання безпечної поведінки дитини у процесі її соціальної активності, розкриття способів формування безпеки діяльності дошкільника у середовищі його оточення як складової системи життєвих цінностей.

Виклад основного матеріалу. Компетентність дитини – це володіння нею системою життєвих цінностей, що допоможуть їй у вирішенні особистісного ставлення до предмета діяльності. Тобто, компетенція – задана вимога, норма освітньої підготовки дитини, а компетентність – реально сформовані особистісні якості дитини та її мінімальний досвід діяльності. Компетентність визначає здатність дитини якісно і безпомилково виконувати певні задачі, як у звичайних, так і в екстремальних умовах, успішно освоювати нове і швидко адаптуватися до умов, що змінюються.

Відомі такі види компетентності дитини: 1) **пізнавальна**. Формується в різних видах специфічної діяльності дитини у вигляді предметно – практичних дій, дослідництва, спостережень, ознайомлення з довкіллям, участі в дидактичних іграх, вправах тощо. Свідченням наявності пізнавальної компетентності є: елементарні форми логічного мислення дитини; компетентність дитини у сферах життєдіяльності, а саме таких: «Природа», «Культура», «Люди», розвинуті образні форми сприйняття світу, сформовані дитячі форми світосприйняття, цілісного бачення світу; загальнопізнавальні вміння – спостерігати, обстежувати, виділяти головне й другорядне, порівнювати, запам'ятовувати, бачити проблему, розв'язувати її; загальноомовленнєві вміння – слухати, запитувати, налагоджувати мовленнєву комунікацію; 2) **особистісна**. Особистісне зростання відбувається в різних видах специфічної дитячої діяльності: спілкуванні, предметно–практичній діяльності, сюжетно–рольовій грі, дитячому експериментуванні, самостійній художній діяльності шляхом ампліфікації з урахуванням цінностей та інтересів дитини, і має відповідати певним вимогам; збалансоване прагнення до самореалізації, саморозвитку і самобереження; володіння елементарними формами самореалізації поведінки та діяльності; розвиненість уяви як передумова креативності; вияв різних видів активності – фізичної, соціально–моральної, емоційної, пізнавальної, мовленнєвої, художньої, креативної; оптимістичне ставлення до життя, віра у власні можливості, наявність найпростіших форм життєвої перспективи; наявність зачатків почуття совісті як механізму особистісного зростання; висока самоповага; 3) **самоосвітня**. Відбувається на засадах спеціально організованого вихователем навчальної діяльності та самостійної роботи вихованців, надання малюку «особистого часу», виховання таких якостей, як самостійність, спостережливість, відповідальність, працелюбність, самовладання, креативність; потребує організації форм роботи, що сприяють розвитку самостійності та відповідальності (тривале чергування в куточку природи, ведення календарів, щоденників, обговорення підсумків роботи, спостережень, планування роботи на деякі відрізки часу); формування здатності до самоаналізу, самоконтролю за власною діяльністю в процесі застосування різних форм і

видів роботи; 4) **соціальна**. Формується в організованій діяльності і в процесі стихійної взаємодії. У ДНЗ є досвід організації навчання у мікрогрупах на засадах соціоігрової педагогіки, що сприяє розвитку комунікації однолітків та становленню новоутворення «супідрядність мотивів» (продумані дії починають переважати над імпульсивними, мотив «хочу» поступається місцем мотиву «треба»).

Компетентнісне ставлення до здоров'я набувається дитиною у процесі гігієнічних процедур, під час прийому їжі, в процесі спеціально організованого рухового режиму – ранкової гімнастики, фізкультурних занять, рухливих ігор, спортивних розваг та свят, бесід на валеологічну тематику.

Системний аналіз актуальних досліджень показав, що проблему формуванням життєвої компетентності особистості досліджувала плеяда науковців, серед яких, І. Бех, А. Богуш, О. Кононко та інші. Науковими здобутками останніх років у сфері розвитку дитини є колективні монографії «Розвиток дитини-дошкільника: сучасні підходи та освітні технології»; «Підготовка вихователя до розвитку особистості дитини в дошкільному віці»; «Дошкільна лінгводидактика» тощо.

Розробник Концепції виховання життєздатного покоління (І. Ільїнський) [5] акцентує увагу на тому, що завдання життєздатної людини – не тільки стати особистістю, сформувати свої життєві смисли, самоствердитися, реалізувати свої задатки і творчі можливості, а, перетворюючи при цьому в своїх інтересах середовище проживання, не знешкодити ні себе, ні своє оточення.

Навчання з безпеки життєдіяльності (БЖД) покликане формувати в кожній дитині активну життєву позицію щодо збереження життя, накопичення нею знань, умінь і навичок безпечної поведінки вдома, на вулиці, на воді тощо. Формування БЖД має бути організоване як систематична робота з дітьми й охоплювати всі форми діяльності дитини (гру, спілкування, трудову (предметно-практичну) діяльність). Окрім спрямованих на вивчення заходів БЖД, питання безпечної поведінки дитини необхідно планувати і в ході проведення всієї навчально-виховної роботи ДНЗ, залучати батьків (походи, екскурсії, спортивні змагання тощо).

Основою для створення навчально-виховних програм для дітей дошкільного віку в Україні є Базовий компонент дошкільної освіти. Його зміст побудований відповідно до вікових можливостей дітей на основі компетентнісного підходу та спрямовує навчально-виховний процес на досягнення соціально закріпленого результату (заданої норми, вимог до розвиненості, навченості та вихованості дитини). Це зумовлює необхідність чіткого визначення засвоєння дитиною змісту освітніх ліній (знає, обізнана, розуміє, вміє, усвідомлює, здатна, дотримується, застосовує, виявляє ставлення, оцінює), орієнтує освітян на цілісний і загальний розвиток дитини, розкриває важливість закладання в дошкільному віці фундаменту для набуття в подальшому спеціальних знань та умінь [6]. Питання БЖД входять до всіх освітніх ліній, а як виокремлена складова змісту освіти – до освітньої лінії «Особистість дитини». Результатом освітньої роботи щодо вивчення змісту БЖД є здатність дитини диференціювати поняття «безпечно» і «небезпечно», усвідомлювати важливість БЖД (власної та інших людей). Дитина повинна знати правила безпечної перебування у навколишньому середовищі та середовищі існування (вдома, на вулиці, воді, ігровому, спортивному майданчиках), орієнтуватися у правилах поведінки з незнайомими предметами; пожежної та електробезпеки; користування транспортом; розуміти значення основних знаків дорожнього руху; знати та вміти скористатися номером телефону служб допомоги (пожежна, медична, міліція); володіти навичками безпечної поведінки в умовах агресивного поведінки однолітків або дорослих [6].

Формування в дитини свідомої безпечної поведінки в довіллі базується на позитивних прикладах поведінки дорослих. Розбіжності вимог до дитини батьків удома та вихователів у дошкільному закладі можуть викликати в дитині почуття образи, збентеження та навіть агресії. Тому вихователі у професійній діяльності повинні намагатися зрозуміти батьків своїми однодумцями – постійно залучати їх до навчально-виховного процесу, надавати батькам інформацію про створення максимально безпечних умов перебування дитини вдома, на подвір'ї, на відпочинку (правила особистої безпеки та безпеки оточуючих, дії в екстремальних ситуаціях тощо). Доречним буде створення відповідного інформаційного куточка (стенду), за допомогою якого вихованці отримуватимуть нові і повторюватимуть вже знайомі правила з БЖД.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про дошкільну освіту» дошкільний навчальний заклад [7] повинен створити безпечні та нешкідливі умови розвитку, виховання та навчання дітей, режим роботи, умови для фізичного розвитку та зміцнення здоров'я відповідно до санітарно-гігієнічних вимог та забезпечити їх дотримання; сформувати у дітей гігієнічні навички та основи здорового способу життя, норми безпечної поведінки. З метою вдосконалення теоретичних знань і практичних навичок вихователів із формування у дітей ціннісного ставлення до життя, покращення якості навчально-виховної роботи з питань особистої безпеки та захисту життя в ДНЗ щорічно проводиться «Тиждень безпеки дитини» [8], як форма систематизації знань дітей про безпечно довілля. Він проводиться на основі діяльнісного підходу з метою збагачення досвіду дітей щодо безпечної поведінки та має бути наповнений конкретним змістом навчально-виховної роботи (тематичні заняття; дидактичні і сюжетні ігри з елементами БЖД; конкурси; читання творів художньої дитячої літератури відповідної тематики; моделювання правильної поведінки). Також важливим чинником формування безпечної поведінки дитини є моніторинг навчально-виховної роботи дошкільного закладу. Щоб оцінити проведену вихователями навчально-виховну роботу з дітьми щодо засвоєння ними основ БЖД, наприкінці «Тижня безпеки» варто провести бесіди чи вікторини у групах і дізнатися, що дошкільники запам'ятали, зрозуміли.

З метою дослідження рівня навчально-виховної роботи з дітьми дошкільного віку щодо формування в них свідомої безпечної поведінки в довіллі ми відвідали дитячий навчальний заклад «Ладоньки» в м. Здолбунів. У першу чергу ми звернули увагу на те, що в закладі створено безпечні та нешкідливі умови розвитку, виховання та навчання дітей, режим роботи, належні умови для фізичного розвитку та зміцнення здоров'я. Після інтерв'ювання працівників та вихованців закладу, вияснили наступне: в групах дітей різних вікових категорій регулярно проводяться практично-теоретичні заняття з «Основ здоров'я». На одне з таких занять з групою дітей середнього віку ми були запрошені. Під час заняття вихователь у доступній, ігровій формі знайомила дітей з правилами безпечної поведінки в дошкільному закладі, на вулиці, на ігровому майданчику; поведінки з незнайомими

предметами та речовинами; пожежної та електробезпеки; користування транспортом; розуміння значення основних знаків дорожнього руху, а також перевіряла знання та вміння дітей користуватися номерами телефону служб допомоги (пожежна, медична, міліція) та володіння ними навичками безпечної поведінки в різних ситуаціях. На занятті всі діти приймали активну участь і проявляли різні види компетентності щодо їхньої БЖД: пізнавальну, особистісну, соціальну та компетентістне ставлення до здоров'я.

Висновки. БЖД – багатогранна категорія, що охоплює найважливіші сфери людського буття (охорона здоров'я, безпека життя. Як складова життєвої компетентності – це сукупність засвоєних знань, стиль життя, адекватна поведінка в різноманітних ситуаціях (надзвичайних, екстремальних). Враховуючи важливість формування в дитини вмінь безпечної поведінки виникає потреба в конкретних методичних розробках і науково обґрунтованих сучасних рекомендаціях щодо способів формування у дітей дошкільного віку рівня соціального досвіду, що дозволить дошкільнику стати життєво компетентним у соціальному середовищі.

Список використаних джерел

1. Ильинский И. М. Ради себя и «других», ради будущего... / И. М.Ильинский. – М. : Изд-во Моск. гум. ун-та, 2011. – 66 с.
2. Богуш А. М. Наступність, перспективність, спадкоємність – складові неперервної освіти / А. М. Богуш // Дошкільне виховання. – 2001. – № 11. – С. 11-12.
3. Інструктивно-методичні рекомендації «Про організацію роботи в дошкільних навчальних закладах у 2012/13 навчальному році» [Текст] / Лист МОНмолодьспорт від 21.05.12 № 1/9-388.
4. Щелованов Н. М. Воспитание детей раннего возраста в детских учреждениях / Н. М. Щелованов. – М.: Медгиз, 1960. – 345 с.
5. Основы концепции воспитания жизнеспособных поколений [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.ilinskiy.ru/index.php/publications/sod/>.
6. Про схвалення нової редакції Базового компонента дошкільної освіти [Електронний ресурс] / Рішення колегії Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 04.05.2012 № 5/2-2. – Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v_5-2736-12.
7. Про дошкільну освіту [Електронний ресурс] / Закон України від 11 липня 2001 № 2628-III. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2628-4>.
8. Щодо організації та проведення «Тижня безпеки дитини» в дошкільних навчальних закладах [Електронний ресурс] / Лист МОНмолодьспорт від 19 серпня 2011 № 1/9-635. – Режим доступу : <http://osvita.ua/legislation/doshkilna-osvita/22120/>.

РОЗКРИТТЯ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ДИТИНИ У ОСОБИСТІСНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ СПІЛКУВАННІ

Останчук Н. О., старший викладач

Рівненський державний гуманітарний університет

В сучасному світі все частіше проявляється розуміння безумовної цінності внутрішнього світу людини. На сучасному етапі розвитку суспільства та культури гостро стоїть проблема оптимізації особистісних стосунків, перебудови навчання до принципів гуманізації стосунків, поваги людської гідності, розуміння унікальності кожної особистості. У зв'язку з цим великого значення набувають вивчення проблем особистості, особистої індивідуальності у процесі підготовки майбутніх вчителів.

Важливою складовою професійної діяльності педагога є спілкування, у ході якого педагог щоденно вирішує комплекс різних по смислу завдань. У сучасній та закордонній педагогіці та психології надається велике значення проблемі професійного педагогічного спілкування (Бех І. Д., Ільїн Є. П., Леонтьєв А. А., Бодалев А. А, та ін.).

У педагогічній діяльності спілкування виступає засобом у вирішенні:

- навчально – виховних завдань
- соціально – психологічного забезпечення педагогічного процесу
- організації взаємовідносин вчителя, учнів, батьків
- ефективності навчання
- вихованні та розвитку особистості.

В такому контексті педагогічне спілкування має величезний резерв зростання професійної майстерності педагога, вдосконалення організації педагогічної діяльності та навчально – виховного процесу. Педагогічне спілкування – система методів та прийомів соціально – педагогічної взаємодії педагога та вихованців [5, с. 21], змістом якого є обмін інформацією, здійснення виховного впливу та налагодження взаємовідносин.

Протягом останнього десятиліття інтерес до проблем спілкування надзвичайно посилюється. Це пов'язано насамперед із розвитком соціальної психології та підсиленням її впливу на всю систему психологічних наук. Поступовий перехід нашого сучасного суспільства до індивідуалізму ставить на перший план індивідуальний підхід до розвитку особистості кожного учня, розвитку творчих особливостей притаманних саме цій дитині. Розвиток особистості виносить на передній план навчального процесу.

Внутрішній світ людини найглибше розкривається у міжособистісних стосунках, що базуються на певних діях, почуттях людини, що виникають у неї з приводу інших людей, її поведінки, діяльності, особистої позиції. Міжособистісна взаємодія та особистісне спілкування – явища поліфункціональні. В процесі такого спілкування суб'єктивний світ однієї людини найкращим чином розкривається для іншої, в наслідок чого виникає зв'язок між суб'єктами який прийнято називати стосунками [3, с.422]. У особистісній взаємодії та особистісному спілкуванні людина самовиражається та самостверджується виявляючи свої індивідуальні властивості.

Особистісний тип спілкування є складною психологічною взаємодією, яка передбачає виконання певних нормативних функцій із проявом особистого ставлення. Воно направлене не стільки на виконання завдань, скільки на розвиток особистості. Особистісне спілкування передбачає такі ситуації взаємодії, в яких учасники спілкування входять особистісно. Основне призначення такого виду спілкування – забезпечення існування внутрішнього світу

ЗМІСТ

Молодий педагог

Баліка Л. М. РОЛЬ ШКІЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ У ФОРМУВАННІ ІНТЕРЕСУ ДО ЧИТАННЯ У ШКОЛЯРІВ (60-80 РР. XX СТ.).....	3
Банацький О. І., Галатюк Ю. М. ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ У ФОРМІ НАВЧАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	4
Баско Н. О., Бричок С. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМПАТІЙНОСТІ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІСЦІ ..	6
Бігузас М. Й., Яковичина Т.В. ТЕАТРАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГА	8
Близнюк А.О., Пальчевський С.С. АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	9
Бурчик Ю.В., Боровець О.В. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНА СТРАТЕГІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	11
Василіук А., Кирильчук Ю.В. ЕКОНОМІЧНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО НАПРЯМКУ	12
Веремчук Ю. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР	14
Гайдиш Є. О., Дичківська І.М. ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО – ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ	15
Галатюк М. Ю. ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОГО ДОСВІДУ МОДЕЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	17
Галатюк Т.Ю. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ЕКСПЕРИМЕНТАТОРСЬКОГО КОМПОНЕНТА ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ	19
Гамза А. В., Коваль Г. П. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ МОВНИХ І МОВЛЕННСВИХ ЗНАНЬ І УМІНЬ УЧНІВ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	20
Генсіцька-Антонюк Н. О. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ТЕОРІЇ ПІДРУЧНИКА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ДИДАКТИЧНИХ ЗАСАД СТВОРЕННЯ ПІДРУЧНИКІВ З МАТЕМАТИКИ	22
Глова І.В., Дупак Н.В. СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ І СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	24
Гнедко Н.М. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	25
Головачик Ю.С. РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	27
Гречин О.М., Яковичина Т.В. ОПОРА НА ЖИТТЄВИЙ ДОСВІД – ОСНОВА ГУМАНІСТИЧНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ М.І.ПИРОГОВА	28
Гринда І.П., Гринькова Н.М. ГЕНДЕРНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	30
Гринькова Н.М. ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ..	32
Гриценко Я.Г., Янцур М.С. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ ПСИХОДІАГНОСТИКИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ («КУЛІНАРІЯ») З ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕТОДИК	34
Дмитрів М.В., Твердохліб І.А. ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	35
Дорогій О. А., Поніманська Т. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СІМ'Ї У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ..	37
Дякевич К.І., Шевців З.М. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ УЧИТЕЛЕМ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ	39
Жохова М.І., Козіцька О.А. ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ УМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ..	39
Завадська К., Павлюк Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	40
Закалевіч Ю.О., Косарева О.І. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ АДЕКВАТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СТАТЕВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ	41
Зубок М.О., Давнюк С.В. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ГРАМАТИКИ В МОЛОДШИХ КЛАСАХ	43
Качинська Ю. О., Степанова О. І. УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО – ЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	45
Клімук Л.М., Давнюк С.В. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	47
Ковальчук Д. В., Поліщук Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	48
Колоднюк Т. Ю., Горобаха Н. М. ВИКОРИСТАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ КНИГ ПРО ПРИРОДУ У ЕКОЛОГІЧНІЙ ОСВІТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Колосніченко Т. О., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	52
Кононець А.В., Лісова С. В. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ 9 КЛАСУ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ ВИШИТИХ ВИРОБІВ НА ТРАДИЦІЯХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	53
Кот Ю. І., Косарева О.І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СВІТУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Котляй Т.О., Юсенко А.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ПАДІННЯ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА ПРОТЯЗІ ДОБИ ТА УРОКУ: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	57

Красовська О. Л., Галатюк Ю. М. ДОМАШНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	58
Кутянська С. І., Давнюк С.В. РОЗВИТОК ТЕКСТОТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ТА ТЕКСТОТВОРЧИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	60
Лапкевич Л.В., Яковичина Т.В. СУТНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОСВІТИ СУЧАСНИХ БАТЬКІВ	61
Латинник Ю.Б., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДРУГОЇ (АНГЛІЙСЬКОЇ) МОВИ	63
Левандовська А.М., Поніманська Т.І. ВИКОРИСТАННЯ ГРИ У СОЦІАЛЬНІЙ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	64
Лютко Т.Г., Косарева О.І. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ ...	66
Магрело О. К., Юсенко А. С. ТИПОВІ ПРОФЕСІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ	68
Макаревич І.О., Крайчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	69
Максимчук М.Є., Гринькова Н.М. ДО ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ...	71
Малькова І.Я., Яковичина Т.В. ПОНЯТТЯ “КОМПЕТЕНЦІЯ” І “КОМПЕТЕНТНІСТЬ” У ТЕОРІЇ ОСВІТИ	73
Маркевич І. О., Юсенко А. С. САНИТАРНО-ГІГІЄНИЧНІ ВИМОГИ ДО НАВЧАЛЬНИХ КАБІНЕТІВ МАТЕМАТИКИ	75
Миронюк О.В., Юсенко А. С. РИЗИКИ ТРАВМУВАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	76
Мігалі С. О., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНІ ЗАДАЧІ – ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ	78
Мокрик Л.Ф., Маліновська Н.В. АУДІОВАННЯ ЯК ВИД НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	79
Момоток Т. В., Іванова Л. І. ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ САМОСТІЙНОСТІ НА УРОКАХ ПОЗАКЛАСНОГО ЧИТАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	80
Морозова Т. П. СТУДЕНТСЬКИЙ БЛАГОДІЙНИЙ КЛУБ У КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	82
Научук К.Я., Лісова С. В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ (ТЕХНОЛОГІЙ)	85
Никонюк І.Л., Яковичина Т.В. РОЗВИВАЛЬНЕ НАВЧАННЯ, ЙОГО ВПЛИВ НА ФОРМУВАННІ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ ВНЗ	86
Нітовський І.В., Лесняк Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	88
Ободяньський О. В., Фещук Ю. В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ (ДЕРЕВООБРОБКА) З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ	90
Осовська О.В., Шевчук О.А. КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЩОДО ЇХНЬОЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	92
Остапчук Н. О. РОЗКРИТТЯ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ДИТИНИ У ОСОБИСТІСНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ СПІЛКУВАННІ	94
Павловська І. Ю. Янцур Л. А. ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ ЯК БАЗОВОЇ ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	95
Павловська В.В., Петренко О.Б. ДО ПИТАННЯ ІСТОРІЇ ГЕНДЕРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА	96
Пасічник К. В., Поніманська Т.І. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	98
Пастернак І. Д., Дичківська І. М. ВИХОВАННЯ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ В СОЦІАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ ДОШКІЛЬНОГО ДИТИНСТВА	100
Петренко С.В. РОЛЬ КУРСУ «ОСНОВИ ІНТЕРНЕТ» У ФОРМУВАННІ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ У ПРЕДМЕТНІЙ ОБЛАСТІ	101
Петришина С.В., Колупаєва Т.Є. ВИХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	102
Петрук І. А., Лесняк Н.В. ІГРОВІ ЗАСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	104
Пікалова М. В., Михайліченко М.В. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПЕРСПЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	105
Поліщук Л.В., Давнюк С.В. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ У РОБОТІ НАД ТЕКСТОМ	107
Поліщук К. Л., Янцур М.С. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОСВІТИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ («КУЛІНАРІЯ») З ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	109
Полухович Н.В. MS EXCEL ЯК БАЗОВИЙ ПРОГРАМНИЙ ЗАСІБ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЕКОНОМІКИ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ	110
Придок А.М., Юсенко А.С. РЕГЛАМЕНТАЦІЯ РОБОТИ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ ТА КОРИСТУВАЧІВ ПК З ТОЧКИ ЗОРУ ОХОРОНИ ПРАЦІ	112
Рабченко Н. А., Юсенко А. С. РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	113
Радкевич Б.В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ ЧАСОВОГО АСПЕКТУ ОБРАЗУ-Я У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115

Радченко К.В., Кристопчук Т. Є. РУХЛИВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ	117
Ражик Г.В., Шевчук Т.Б. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	118
Раїмова А.Ш., Яковичина Т.В. ЕТИКА ВЧИТЕЛЯ ТА ПЕДАГОГІЧНИЙ ТАКТ	120
Ревюк Н. С., Коваль Г.П. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗВУКОВОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ЗВУКИ І БУКВИ»	121
Ройко С. В., Павлюк Т.О. ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	123
Романюк І.В., Горобаха Н. М. ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ НА РОЗВИТОК МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	124
Романюк А. А. СПЕЦИФІКА ТА СТРУКТУРА УРОКУ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	126
Саковець М.В., Іванова Л. І. ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ТВОРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	129
Секач А.А., Дубинина Д.Н. КОМУНІКАТИВНОЕ РАЗВИТИЕ ЛИЧНОСТИ РЕБЕНКА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО РУССКО-БЕЛОРУССКОГО ДВУЯЗЫЧИЯ	131
Сирота О.В., Яковичина Т.В. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	133
Сиротюк В.О., Павлюк Т. О. ВИКОРИСТАННЯ ПАЛИЧОК КЮІЗЕНЕРА ДЛЯ НАВЧАННЯ ЛІЧБИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	135
Сокальська О. В., Морозова Т.П. ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ФОРМ ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ З КУЛЬТУРОЛОГІЇ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ	136
Стахова І. А., Тарасенко Г. С. АКМЕОЛОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ	138
Стельмашук Ж.Г. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ЧИННИКИ АКТУАЛІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМИ ШКІЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ У РАДЯНСЬКІЙ ШКОЛІ (1943-1954 рр.)	140
Степчук Н. В., Кристопчук Т. Є. РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ОСВІТНЬОЇ ЛІНІЇ «МОВЛЕННЯ ДИТИНИ» НА ІНТЕГРОВАНІХ ЗАНЯТТЯХ У ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	142
Стреха Т. Н., Стреха Е. А. КИТАЙСКИЕ ПОСЛОВИЦЫ И ПОГОВОРКИ О ТРУДЕ И ТРУДОВОМ ВОСПИТАНИИ	143
Тимошук О.С. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПРАЦЕОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ	144
Ткач А. М., Коваль Г.П. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ (НА МАТЕРІАЛІ ВИВЧЕННЯ ІМЕННИКА)	145
Томчук Н. В., Швидкіс М. Л. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ ВАЛЕРІЯ ВИСОТСЬКОГО В ПРАКТИЦІ ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	147
Уніч В. В., Гудовсек О. А. КРЕДИТНО-МОДУЛЬНЕ НАВЧАННЯ У ВНЗ	149
Холенкова Ю. О., Малиновська Н.В. ВПЛИВ КОНСТРУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	151
Цесар В.Р., Малиновська Н. В. РОЗВИТОК ФОНЕТИЧНИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	152
Цетнар І. П., Тарасенко Г. С. ДОРОСЛИЙ ЯК ЧИННИК СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	153
Чаплигіна Л.Р., Шевців З.М. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ	155
Чернякович С., Горбатова Е.В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИГРОВЫХ ПРИЕМОВ В ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	157
Чорнобай О. Ю., Тарасенко Г. С. НАСТУПНІСТЬ У ТВОРЧОМУ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО І МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	158
Шварц Н. В., Дупак Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРІ	160
Шекель Н. М., Середюк Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ В СТАРШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ	161
Шило С.В., Твердохліб І.А. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ СКЛАДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ	164
Шилюк М. О., Сингаївський Д. В. ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	165
Шпичак І. П. ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОАНАЛІТИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ДИТЯЧОМУ БУДИНКУ-ЛАБОРАТОРІЇ «МІЖНАРОДНА СОЛІДАРНІСТЬ» (1921-1925 РР.)	166
Шроль Т.С., Павлова Н.С. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНЕ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	168
Шумська О. О., Карпенчук С.Г. ПЕДАГОГІЧНІ ПОГЛЯДИ В.О. СУХОМЛІНСЬКОГО	170
Ярмусь І. В., Янцур Л.А. ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ПРОДУКТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ОБРАЗОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	171

Молодий психолог

Бірук Г. О., Рудюк О.В. ОПТИМІЗАЦІЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТВОРЧОЇ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ.....	173
Варійчук З. В., Петренко О.Б. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ПРАЦІВНИКІВ ОВС З РІЗНИМ ПРОФЕСІЙНИМ СТАЖЕМ.....	173
Вус Т. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ НА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ ЛЮДИНИ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТА ФІЗИЧНИХ НЕБЕЗПЕК.....	174
Гошовська Н. В. МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ КЕРІВНИКА ПТНЗ ІЗ ПСИХОЛОГІЧНОЮ СЛУЖБОЮ	177
Дубенська В. В., Гринькова Н.М. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВЗАЄМОДІЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТА СІМ'Ї.....	179
Кочубей О.С., Михальчук Н. О. ПСИХОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СТУДЕНТІВ (МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ) ЯК СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	181
Логвинчук Г., Ямницький В.М. ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	183
Мирончук І. В., Руденко Н.М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИННИКІВ ШКІЛЬНОЇ НЕУСПІШНОСТІ УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	184
Новік Л.О., Ямницький В.М. ВИКЛАДАЧ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ СТУДЕНТА.....	186
Петрова Т. О., Юрчук М. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	188
Смулка І. П., Сяський А.О. ПСИХОЛОГІЧНІ МЕТОДИ В ОХОРОНІ ПРАЦІ. ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ.....	189
Тищенко І. А. ПОНЯТТЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ У РУСЛІ ВІКОВИХ ТА ГЕНДЕРНИХ АСПЕКТІВ	190